

tussen haakjes

**bezinnings- &
meditatiebrochure
2013/1 ■■■■■■**

Woord vooraf: vier seizoenen

Deze bezinnings- en meditatiebrochure van het ACW voor het werkjaar 2012-2013 is opgebouwd rond de 4 seizoenen.

De vier seizoenen geven een heel natuurlijk ritme aan ons leven en samenleven. Immers, in elk seizoen verandert de lengte van de dagen, wijzigt het klimaat en vertoont elk seizoen een eigen karakter: de winter is kil en stil, de herfst doet ons denken aan sterven en verdriet, de lente daarentegen aan nieuw leven én toekomst, de zomer is een tijd van warmte en ontspanning.

Niemand kan zich aan de wisseling van de seizoenen onttrekken. Iedereen wordt erdoor beïnvloed, of je nu gelovig, niet-gelovig of anders-gelovig bent. Alle teksten in deze brochure zijn dan ook via een symbool aan één van de vier seizoenen gelinkt. Op deze wijze vinden we per seizoen teksten ter inspiratie.

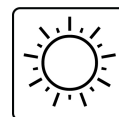
herfst

winter

lente

zomer

Er zijn in elk van de vier seizoenen momenten op persoonlijk vlak, in de beweging, in het leven van elke dag die ons pad doorkruisen. Daarom hebben we ervoor gekozen om deze verschillende kruispuntmomenten onder te brengen in drie tijdlijnen:

De C-Lijn of de christelijke tijdlijn. Onze beweging is een christelijke beweging en dat betekent dat er in onze traditie specifieke momenten zijn die ons leven doorkruisen en een speciale betekenis kennen, bv. Allerheiligen en Allerzielen, Kerstmis, Advent en Vasten, Pasen, enz...

De ACW-Lijn of de tijdlijn van onze beweging. Onze beweging is een beweging voor allen. We maken er een punt van dat we iedereen mee hebben én we houden steeds rekening met zij die uit de boot vallen of dreigen uit de boot te vallen. Er zijn dan ook specifieke momenten in het jaar dat we ons engagement voor een betere, meer solidaire en rechtvaardige wereld extra in de verf willen zetten, bv. Rerum Novarum, de start van een nieuw werkjaar, de dag van ouderen, enz...

De levenslijn of de lijn van het leven en samenleven van mensen. Het ACW is een beweging van mensen. Mensen maken in hun leven en samenleven niet enkel fijne gebeurtenissen, maar ook momenten van pijn mee, bv. sterven, geboorte, ziekte, ouderdom, enz...

Bij het begin van elk nieuw seizoen kan je op de zingevingspagina van de ACW-website (<http://www.acw.be>) enkele nieuwe teksten vinden. We nodigen je uit om onze webpagina regelmatig te bekijken en hopen dat je er inspiratie vindt voor jezelf en jouw bewegingswerk.

Wim Vandewiele
Algemeen zingevingcoördinator ACW

Samenstelling: Wim Vandewiele
Met medewerking van: Pol Arnauts, Marlise Beckers, Jan Bockx, Jan Kint, Jef Sanen, Luc Vandenabeele, Lydia Van Hirtum en Jean-Paul Vermassen

*(tussen haakjes)
van en voor*

cm
kaj
acv
acw
kwb
okra
pasar
femma
familiehulp
■■■■■■■ ziekenzorg cm

PS. Deze en vorige (tussen haakjes) zijn ook te vinden op het internet: acw.be/regiobrusseel/leeszaal

In één tijd

Wij hebben altijd onmogelijke zaken gedaan in één tijd.

In één tijd

moeten we onderzoeken

moeten we oordelen

en moeten wij ook starten met de nodige actie...

Dat is onze methode. Wij blijven dat zo doen.

In één tijd

onderzoeken, oordelen en starten met de opdracht...

en dat dan ook nog eens met mensen die er anders over denken.

Dat vergt wel wat meer tijd.

Dit onderhandelen is geen verloren tijd...

als in die ene tijd:

onderzocht, onderhandeld wordt in wijsheid,

en de juiste besluiten in uitvoering gaan.

De statistiek over pensioenen in de la leggen
of verkeerd interpreteren

is zonde van de tijd die in het onderzoek gestoken is.

Belastingen die vermeden worden, en niet volgens de wet geïnd
worden, terwijl ze nodig zijn, is kostbare tijd verliezen.

Een Europa dat financiële goeroes zijn politiek en sociaal beleid
laat voeren verliest zijn tijd en onze tijd.

Dat wij die ene tijd die ons gegund is
niet verliezen...

Het vergt geloof, inzet en vertrouwen,
om die ene tijd goed te gebruiken
en tot een goed einde te brengen.

Deze energie en dit werk van 3 stappen in één tijd zorgen
dat wij geen waardevolle mensen laten verdwijnen
in het zwarte gat van verloren tijd.

[Jef Sanen]

Veerkracht

Probeer vandaag
wat gisteren niet kon.
En als het avond wordt
zoek dan een plek
om even achterom te zien.
Of je het merkt of niet,
altijd sta je een stapje verder.
Veerkracht groeit voetje voor voetje.

[Kris Gelaude, Voor wie woorden zoekt.
Averbode, 2011, p. 147]

Allerheiligen & Allerzielen

Het gaat om mensen
die God binnenlaten in hun leven
en zonder het zelf te weten
iets van God, die liefde is, uitstralen.

Het zijn die vele eenvoudige, goede mensen,
die geen formidabele dingen hebben gedaan,
maar die dag na dag in spontane liefde hebben gebouwd
aan het geluk van hun gezin.

De ontelbare vaders en moeders
die het beste van zichzelf hebben gegeven
in de opvoeding van hun kinderen
en die door hun zorg voor anderen
de naam van God vertaald hebben in 'Ik ben er voor u'.

Het is een broer, een zus, een buur, een vriend
wiens naam niet gegrift staat op stadsmonumenten
maar wel in het hart van mensen
die sterk met hen verbonden leefden.

Wij hebben ervaren
dat het mensen waren
die wat licht brachten in ons bestaan.
Het waren lichtmensen.
En het licht wordt nooit meer gedoofd.
Ook niet door de dood.
In God wordt het zelfs volle licht,
zoals de glasramen alleen maar mooier worden
als het licht van de zon er door schijnt.

Nu zij er niet meer zijn,
gaan wij hen zelf en hun leven anders bekijken.
Een mensenleven wordt immers voorwaarts geleefd
maar dient achterwaarts begrepen te worden.
Ja, nu wij deze dagen aan hen terugdenken,
lijken ze veel mooier.
Onze lieve doden zijn heiligen geworden.

Verdriet

Verdriet

heeft recht op ruimte, op een plek om te bekomen,
recht op tijd, veel tijd om te helen en te genezen,
recht op een medemens, een arm om de schouder,
een luisterend oor, begrijpend en niet veroordelend.

Verdriet

heeft recht op woorden, maar liefst niet te veel,
recht op stilte, maar liefst niet te lang,
recht op gehoor, maar dieper dan eventjes.

Verdriet is arbeid, vermoeiend vaak,
tijdrovend en zenuwslopend.

Verdriet

mag echter niet té lang treuren zijn
om geleden verlies en pijn.
Want verdriet dat te lang duurt,
dreigt dubbel verlies te zijn.

Misschien dreig je ook
de hoop te verliezen,
de zo belangrijke hoop,
de hoop op een weerzien,
op een onzichtbare steun
– van binnen of van boven –
De hoop op verzoening en vrede,
niet in het minst met jezelf.
De hoop dat iets nieuws
ook goed kan zijn.

Verdriet

heeft recht op hoop en die kun je ontvangen,
als je er weer voor openstaat, als je liefde toelaat
en 'God' stamelt.

Verdriet

is niet eeuwig en altijddurend in Zijn armen.
Laten we blijven hopen.

[Luc Vandenabeele]

Sterven & verdriet

Als jij zo jong
Mij nog kan leren
Wat liefde is

Als jouw ogen
Het stof in de mijne
Doen opwaaien

Als jij me
In je armen neemt
En troost

Dan weet ik
Dat het goed komt

[Guillaume Van der Stichelen]

Advent

Maak van onze tijd, Uw tijd.
Te vaak hollen we door de dag,
door onze agenda, door ons leven.
Doe ons waakzaam uitkijken
naar de komst van Uw Zoon,
Uw Droom.

Doe ons hopen en verlangen.
Maak ons waakzaam.
Laat ons het licht niet doven,
maar dragen daar waar het duister begint.
Draag het licht zo ver je kan,
maar wees waakzaam:
Laat het niet doven in jezelf.

Omdat wij Uw Droom delen,
krijgen wij oog voor alles
wat Zijn komst verhindert.
Omdat wij een stad verwachten
waar alle mensen thuiskomen.

Maak ons waakzaam voor
wie geen huis meer heeft,
wie ziek is en geen dokter heeft.
Voor wie deze tijd donker is, van licht beroofd.

Om die waakzaamheid
branden we de komende weken vier kaarsen.
Om het vuur van onze inzet brandend te houden
komen we bijeen om te delen.
Om die droom levend te maken
kijken we uit naar Kerstmis.

[geïnspireerd op teksten uit de liturgiemap Welzijnszorg 2008
'armoede schaadt de gezondheid']

Advent

In december kijken we tijdens de advent uit naar Kerstmis,
naar nieuw licht, naar de komst van een droom.

We geven plaats aan een kwetsbaar kind,
en dat midden in een koude winternacht.

Deze advent nodigt Welzijnszorg ons in het bijzonder uit
om stil te staan bij de vraag welke plaats wij geven
aan kwetsbare mensen

in de kilte van barre economische crisistijden. [Jan Kint]

Sociale Economie

In veel overheidsbedrijven had je vroeger
meer ruimte en tijd voor mensen
die niet zo vlot meekonden.

Aan het spoor, bij de post.

Vandaag moet het sneller.

‘Aangepast aan de competitie en concurrentie’.

Vandaag vangen we deze mensen op
in ‘sociale economie’-projecten,
kookprojecten en strijkateliers,
klus- en poetsdiensten.

Het bestaan van deze sociale economie
zegt iets over onze ‘gewone economie’.

Die is dus niet (meer) sociaal?

Is dat geen duidelijk teken?

Uit de financiële crisis leerden we allemaal

dat er een verschil is tussen

de ‘reële economie’ en de ‘financiële’ economie.

En dat verschil heeft veel financiële instellingen de das omge-
daan, want het vertrouwen was zoek,

de reële basis te zwak, verkeerd ingeschat of voorgesteld.

Laat ons terug dromen van een reële economie die ook sociaal is
en plaats geeft aan mensen met verschillende capaciteiten.

Laat ons ook deze mensen terug vertrouwen geven.

Vertrouwen dat ze reëel deel uit maken van onze samenleving.

[bezinningsboekje Spoor Zes, bij de adventscampagne]

De kerst van de open deuren

Dat de deur opengaat van elke stal,
waar een mens slechts vee mag zijn:
slaaf wanneer nuttig, anders verworping.
Dat er goed volk over de drempel komt,
met het geschenk van de waardering.

Dat de deur gastvrij opengaat
van elk huis, elk klaslokaal, elke werkplek.
Dat de nieuwkomer zich welkom voelt,
zoals dat kleinste herdertje dicht bij het kerstekind.

Dat de deur opengaat van het verbitterde gemoed,
zodat het gebaar van een goed mens weer deugd doet.

Dat de deuren weer opengaan van paleizen
en goed verborgen schatkamers.
Dat uit zijn beveiligde kasteel treedt,
de wijze mens, koning of bedelaar,
die beseft wat hij te schenken heeft.

Dat de deur van ons hart opengaat
voor wie er aanklopt om medeleven en solidariteit,
dat het kerstekind weer onderdak vindt
en tussen ons aan het leven gaat.

Wij wensen u
in uw familie, in uw buurt, op uw werkkring,
een hartelijke kersttijd,
het goed gevoel samen te horen.

Wij wensen u
het wondere kerstgebeuren
van de open deuren.

[Jef Sanen]

Happy New Year

Het grote huis staat er zoals orgaanweefsel zich geleidelijk losweekt van het dode karkas dat het omspant. Doorzichtig dakgebint van verdwenen pannen, groen vocht dat langsheen de met muurmossen dichtgegroeide ramen en goten naar beneden sijpelt en een plank die voordeur was.

Een bezoek aan Adeline en haar vijftigjarige zoon Marcel is loodrecht naar beneden in de grond kruipen en je via doodgravergangen wurmen tot bij de nauwelijks verlichte holte waarin ouwe Adeline op haar toiletstoel troont terwijl haar hofjonker Marcel met een streepje snor en jaren ongeknippte nagels midden een gigantische tot aan het plafond gestapelde hoeveelheid bronzen bustes, pseudo-lalique vazen en koperen herdershonden, haar op haar wenken bedient.

Ik moet vreselijk wennen aan de onverluchte ruimte van tussen twee mensen opgebruikte asem. Vandaag is het nieuwjaar. Alle familie ooit is dood. De handel in bustes door Marcells invaliditeit opgedroogd. Kerstversiering alom. ‘Vanaf oktober begin ik ze al op te hangen’ zegt Marcel, ‘dat zit zo in mijn planning.’

Op de tafel zwaar zilveren bestek met parelmoeren heft, verzilverde kandelaren en opdienschalen. ‘Met nieuwjaar halen we onze mooiste stukken boven om te dineren, meneer pastoor, die hebben we nooit willen verkopen.’ zegt Adeline terwijl ze aldi ice tea in dubbel gekleurd geslepen Val Saint Lambert giet. Ik klink met hen op het nieuwe jaar. De armoede is hier absoluut, de toekomst nul. Vanwege Adeline, een lamme hond en zijn eigen aard komt Marcel nooit het huis uit. Verder komt niemand, behalve mensen van ziekenzorg en zeven uitgewezen Kosovaren die sigaretten schooien.

Ooit betekende Adeline iets in het Variété. Ze was toen bijna een ster. Die is ze nu kwijt maar met haar servies, de vriendschap van Marcel en een pietrieten sterretje boven een kerststalletje voelt ze zich toch nog ‘comme chez soi’.

[Ronald Sledsens]

Als de stilte spreekt

Als je naar een larve kijkt
ergens tussen wikke en hop
wees dan stil en luister...
alleen de stilte hoort het kiemen
tot een pop
Als je dan een vlinder ziet
dansend in de zon
wees dan stil en luister...
alleen de stilte hoort nog
hoe het fladderen begon
Als hij dan eenmaal dood zal gaan
omdat hij genoeg heeft geleefd
wees dan stil en luister...
alleen de stilte zal horen
waarvoor hij heeft getrild en gebeefd.

[Lore Van Thienen]

Stilte & wachten

De stilte van het wachten
Is vol betekenis
Wanneer je ondertussen
Ruimte tracht te scheppen
Voor het onverwachte

[Kris Gelaude, Voor wie woorden zoekt.
Averbode, 2011, p. 107]

Als het nacht wordt, komt de maan

Als het nacht wordt in ons leven
lijken onze fundamenteën zoek.
Als de nacht komt,
verschijnt echter ook de maan.
De maan in de nacht,
wat een troostende ervaring.
Wat een teken van hoop:
het maanlicht als weerkaatsing van het zonlicht.
De zon is er dus nog, ook al zien we haar niet meer of ... nog niet.
Blijf vertrouwen, ook al lijkt de nacht zo lang, zegt de maan:
in de ochtend komt de zon op en begint een nieuwe dageraad.

[Jean-Paul Vermassen]

Mijn droom

Ik koester een droom dat de mensen eens zullen opstaan
en zullen inzien dat ze geschapen zijn
om als broeders en zusters te leven met elkaar.
Ik heb een droom dat op een dag
de rechtvaardigheid neerstroomt als water
en dat gerechtigheid vloeit als een stroom.
Ik draag een droom in me
dat in elk wetgevend lichaam en dat in alle gemeenteraden
mensen zullen worden gekozen, die rechtvaardig zijn,
die de barmhartigheid liefhebben en Gods wegen gaan.
Ik koester een droom dat eens op een dag de oorlogen eindigen,
dat mensen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzer
en hun speren tot snoeimes,
dat volkeren niet meer tegen elkaar opstaan
en dat niemand meer aan oorlog denkt.
Ik heb een droom dat we met dit geloof in staat zijn
de wanhoop te verdragen en nieuw licht te brengen
in de duistere momenten van pessimisme.
Ik draag een droom in me
dat we de dag naderbij kunnen brengen
waarop er vrede zal zijn op aarde
en goede wil in alle mensen.
Die dag zal een gloriëdag zijn
en de kinderen Gods zullen er zich over verheugen.

[Pol Arnauts, vrij naar Maarten Luther King]

Vastentijd?

Nu en dan 10 minuten, een half uur, een uur
op zondag, in de week
en waarom niet:
een paar keer een halve dag op veertig dagen.

Vastentijd:
vermogen tot niet-handelen:
alleen maar nu en hier,
alleen maar zien en horen.
Er is in de stilte veel te beluisteren:
de Inluisteringen in je diepste zelf,
de Na-klanken van mensen en volkeren
die lijden, die gebukt gaan onder onrecht.
Nu en dan 10 minuten, een half uur, een uur
op zondag, in de week
en waarom niet:
een paar keer een halve dag op veertig dagen.

Vastentijd:
in het zien en horen,
vinden en ontvangen.
Overzien en doorzien,
anders zien en afzien van.
Nieuwe ogen tot nieuw handelen.
De ander beter tot zijn recht laten komen,
het evangelie - of een ander wijsheidsboek -
meer tot zijn recht laten komen.

Vastentijd:
tijd voor het 'niet-zelf-handelen':
sfeer waarin het Licht in ons
iets nieuws kan opwekken,
klimaat waarin mensen en groepen
zich mogen oprichten.
Eindigt een goede vastentijd
niet in een voelbare en merkbare paastijd?

[Jean-Paul Vermassen]

Wereldwijd denken en handelen

Laten wij af en toe
wereldwijd denken en handelen
uit diepe overtuiging en uit zin
voor echte rechtvaardigheid.

Laten wij af en toe
wereldwijd denken en handelen
tegen het zwijgen van de media in,
die het hele gebeuren van de derde wereld
slechts aan bod laat komen bij hele grote rampen.

Laten wij af en toe
wereldwijd denken en handelen
omwille van de vele slachtoffers in deze wereld:
de slachtoffers van natuurrampen,
van honger en armoede, van oorlog en onrecht,
van pijnlijke twisten tussen
stammen en groepen.

Laten wij af en toe
wereldwijd denken en handelen;
laat het wereld-solidair zijn in concrete daden
van milde vrijgevigheid.

Laten wij af en toe
wereldwijd denken en handelen
tegen de opkomende mentaliteit van elk-voor-zich,
van zelf gezocht en dus zelf verantwoordelijk.

Laat ons dan open staan voor hen
die begrijpelijk op de vlucht zijn geslagen,
op zoek naar veilig en naar verdraagzaam en naar beter.
Laat ons het evenwicht vinden tussen
wat redelijk is en wat menselijk is.

Laat ons bidden als we geen raad weten,
opdat wij wereldwijd zouden denken en handelen,
zo solidair mogelijk, zo concreet mogelijk.

[Luc Vandenabeele]

Pasen

Twee jaren geleden vroeg de kleinste van het gezin aan zijn mama: ‘Wat vieren we met Pasen’. En zijn moeder zei, we vieren dat Jezus is opgestaan. ‘Is dat alles’, zei de kleine. ‘Toch niets bijzonders, ik sta elke morgen op’.

En toch: dat is de kern, maar het is niet alles. Met Pasen vertellen we dat GOD is opgestaan. De wereld was donker en God is opgestaan om licht te maken en alles wat leeft en ademt te scheppen.

En Pasen vertelt over JEZUS, die is opgestaan. Omdat Hij er zich niet wilde bij neerleggen dat armen en zieken aan hun lot werden overgelaten. Omdat Hij er zich niet wilde bij neerleggen dat het geloven bij de mensen niet te zien was in hun dagelijks leven. Het kostte Hem zijn leven.

En Pasen vraagt dat WIJ opstaan. Opstaan uit al wat mensen kwaad en onnodig verdriet doet. Opstaan en actie voeren tegen de leugens en het misbruik dat jongeren ervaren bij de interim-kantoren. Geloven is niet voorbij! Pasen vraagt dat we opstaan en fier vertellen over ons geloof en het beleven.

Pasen

Pasen
en de tuin inlopen
aan de zijde van een vrolijk kind,
dat het wonder voelt gebeuren
van het leven dat in tere knoppen
onaantastbaar herbegint.

Pasen
en het licht komt
wuiwend om de hoek,
als een vrouw met armen van verlangen
en vertrouwen, dat de verste verten
met elkaar verbindt.

Pasen
en je blijft de pijn voelen
die de aarde altijd weer doorwoelt.
Maar juist in de kilte van de morgen
kan een woord doorklinken,
dat je optilt en doet verder gaan.

Pasen
en de kwetsbaarheid aanvaarden
om met blinde ogen te geloven
dat omwille van de liefde
niets vergeefs is, niets verloren,
niets ten dode zal bestaan.

[Kris Gelaude, Voor wie woorden zoekt.
Averbode, 2011, p. 114]

Lente

Zie dan dat licht.
Hoe het opstaat
vol geloof in zichzelf
en met armen wijd van erbarmen
alles bijeen houdt.
Het komt als geroepen.
Het heeft de verste verten in zicht.
Het buitelt, het wenkt en het schatert.
Het rent door de straten
blij als een kind.
Het zorgt voor explosies van leven
dat onder de aarde verborgen ligt.
Kom licht,
met uw omhelzing.
Laat mij proeven
het eerste woord
van de schepping.
De uitbundige geuren
van het begin.

[Kris Gelaude, Voor wie woorden zoekt.
Averbode, 2011, p. 111]

Maart

Maart, - rusteloos de ijver van de vogels,
gevaarlijk de kille wind over de heuvels,
het zaad smeekt om helder weer,
ergernis duurt langer dan hartzeer,
iedereen wordt overmoedig,
iedere vogel vliegt naar zijn makker,
alles wringt zich uit de aarde,
maar de dood is een barre gevangenis.

[Aneurin, zesde eeuw]

Mensen in de kou

Ik wil met hart en ziel
denken aan mensen in de kou.

Ik zie dit als een belangrijk deel
van de grondwet van mijn leven.

Ik wil er naar leven met mijn tijd, mijn woord
en mijn stilte, met heel mijn leven.

Ik doe het misschien vanuit het gevoel
dat ik zelf eventjes had,
toen ik mij naar lijf en leden
in de kou voelde en wat alleen
mij afvroeg ‘Waarom?’ en ‘Voor hoelang?’.

Ik doe het zeker omdat velen mij aanvuurden
en ook voorleefden hoe belangrijk het is
om te denken aan mensen in de kou, mensen
die mij toonden hoe dit denken aan een bron is
van geluk en rijkdom.

Ik doe het heel zeker
vanuit die wondere man van Nazareth
die geen rust vond zolang iemand
ergens aan de kant moest blijven.

Ik bid dat ik mij niet verschuil
achter de veiligheid en beslotenheid
van mijn gewoontes, van mijn gedachten
en van mijn zekerheden.

Ik smeeek vanuit mijn bezieling
om warme mensen die vurig op weg blijven
en hun mantel slaan om de kwetsbare schouders
van mensen in de kou.

Ik dank, mijn God, omdat jij zo iemand bent,
iemand, die - net als ik – probeert, om het niet
zomaar bij woorden te laten. Bedankt!

[Luc Vandenabeele]

Warme samenleving

In het samen zoeken naar een warme samenleving krijgen we de lucifers en de houtskool om eenzaamheid en gemis te verbranden om barbaarsheid van onbegrip te verassen.

In het samen roepen om het goede krijgen we woorden en moed om overgrote eigenliefde uit te doven, bekrompen zelfzucht weg te gloeien.

In de verbondenheid rond een warmtebron verdroogt de tsunami van ongelukkige zurigheid ontstaat zuurstof om een vlammenzee op te wekken om de koude te laten wegwijnen in doordringende gloed.

Kies een vraag/vaststelling uit:

- waar draag ik zorg voor mezelf? Wanneer werk ik aan mijn gezondheid? Wat hindert me om me goed te voelen in mijn vel? Waar werk ik aan de kracht om mijn lichaam op zijn best te krijgen?
- gezond leven is voor mij gezond eten. Ik draag zorg voor wat ik dagelijks eet en drink.
- wanneer kom ik tot rust? Ben ik voortdurend beschikbaar voor het werk? Dringen de GSM en de e-mailberichten door tot in de slaapkamer? Ben ik daardoor te veel publiek eigendom? Hoe probeer ik te zware druk te vermijden?
- ‘privéproblemen horen niet thuis op het werk’ vindt mijn baas, ‘werkproblemen horen niet thuis in het gezin’ vindt mijn partner: waar moet ik naartoe met mijn problemen?
- wat kan er verbeteren in mijn onmiddellijke omgeving, zodat er meer warmte tussen mensen kan ontstaan: in mijn gezin, tussen mijn collega’s?
- hoe bewaar ik het evenwicht in mijn leven, zodat ik genietbaar blijf, zodat ik energie krijg om me in te zetten voor een warme samenleving? Plan ik rustpauzes in in mijn werk?
- maak ik nog tijd voor de familie? Voor de kinderen? Voor de vrienden? Hebben zij nog tijd voor mij?
- wat inspireert me? Wat geeft me extra motivatie?

- hoe verwerk ik mijn frustraties? Op wie kan ik terugvallen als het moeilijk gaat?
- waar blijven mensen in de kou staan vandaag?
- de vele zelfdodingen duiden erop dat er iets niet goed zit in onze samenleving.
- welke warmte kan onze kwb-afdeling brengen in het buurtleven?
- welk structureel onrecht merk ik op waarbij anderen het slachtoffer worden?
- kunnen wij als afdeling bijdragen tot een warme samenleving?

[Pol Arnauts]

Vrijwillig

Zomaar, voor niets
 Zomaar, zonder reden
 Een schouderklop, een ruggensteun
 Een luisterend oor, een helpende hand
 Jij, met je hele ik
 Zomaar voor een ander

Zomaar, of toch niet
 Maar uit engagement
 Groter dan eindeloos
 En zo broodnodig in ons samenzijn

Daarom verdien jij
 1000 keer dank
 En ons warm hart

Niet zomaar, voor niets
 Niet zomaar, zonder reden
 Maar om al jouw keren 'zomaar'

[Katrien Schryvers]

Pinksteren

vuur in onze waarden
vuur in onze woorden

vuur in onze kwetsbaarheid
vuur in onze weerbaarheid

vuur in onze vriendschappen
vuur in onze sociale beweging

[Pol Arnauts]

Pinksteren

Hoe kan het dat we hen begrijpen

- Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië -

‘Wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.’ Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: ‘Wat heeft dit toch te betekenen?’ Hand. 2, 1-13

Verbijsterd en buiten zichzelf van verbazing,
maar we kunnen mekaar verstaan!

[Jan Kint]

Op weg in de zomer

Waak
in de komende tijd
over de eenzaamheid
en het verlangen naar contact
van zieke en zorgbehoevende medemensen,
nu de zomer aanbreekt en mensen weggaan van elkaar.
Dat wij ook in den vreemde denken aan wie thuis moet blijven.

Waak
in de komende tijd
over de vele, diepe vragen
en het verlangen naar zin voor het leven
van zieke en zorgbehoevende medemensen,
nu de zomer aanbreekt en de dagen langer worden.
Dat wij ook in al het genieten de vragen en de zorgen begrijpen.

Waak
in de komende tijd
over het verlangen om erbij te horen,
dat verlangen dat aanwezig is, zeker
bij zieke en zorgbehoevende medemensen,
nu de zomer aanbreekt en onze activiteiten misschien minderen.
Dat wij creatief zoeken om mensen het gevoel te geven erbij te horen.

Waak
in de komende tijd
over het zoekend geloof van kwetsbare mensen,
vooral van wie in onzekerheid leeft door ziekte en zorgen,
nu de zomer aanbreekt en alles vanzelf lijkt te moeten gaan.
Dat wij een God aanbieden die niemand in de steek laat.

[Luc Vandenabeele]

Vakantie

Vakantie is geen koopwaar.

Vakantie vind je niet in folders ook al biedt men je daar
de warmste zon, de mooiste stranden,
de chicste hotels, de beste restaurants,
alles super de luxe.

Vakantie is bewust genieten van kleine dingen,
is bewust kijken naar het wonder om je heen,
is bewust luisteren naar de stilte,
naar de wind in de bomen en het lied van een vogel,
is bewust ademen en danken dat je leeft,
is bewust wachten tot je honger hebt,
uit eerbied voor het voedsel.

Vakantie is bewust en ontspannen leven,
in vriendschap en vrede,
met de mensen en de dieren,
in harmonie met de natuur.

Vakantie is in een zetel in slaap vallen
en dromen dat je in de zevende hemel bent
en even aan God denken,
die ons dit alles zomaar gegeven heeft.

[Pol Arnauts]

Waar goedheid is, is er hoop

Heel veel in de wereld draait om macht.
En geld.
Overall bedreigingen en gevaren...
Komen er slechtere tijden?
Sommigen voelen de nood al aan den lijve...

Massa's rapporten en verklaringen
over hoe het kan en moet veranderen.

Maar ondertussen ontstaan er ook
kleine en grote initiatieven,
van jong en oud,
hier en wereldwijd.
Er leeft nog goedheid.
En solidariteit.

Goedheid is mogelijk.
En waar goedheid is, is er hoop.

[vrij naar Jon Sobrino,
jezuïet, bevrijdingstheoloog uit El-Salvador]

Inhoud

Woord vooraf: vier seizoenen	2
In één tijd	4
Veerkracht.....	5
Allerheiligen & Allerzielen.....	6
Verdriet.....	7
Sterven & verdriet.....	8
Advent.....	9
Advent.....	10
De kerst van de open deuren.....	11
Happy New Year	12
Als de stilte spreekt.....	13
Stilte & wachten	13
Als het nacht wordt, komt de maan.....	14
Mijn droom	15
Vastentijd?	16
Wereldwijd denken en handelen.....	17
Pasen	18
Pasen	19
Lente.....	20
Maart	20
Mensen in de kou	21
Warme samenleving	22
Vrijwillig.....	23
Pinksteren.....	24
Pinksteren.....	24
Op weg in de zomer.....	25
Vakantie	26
Waar goedheid is, is er hoop	27
Inhoud.....	28